

Lá Thư Mục Vụ

Một trong những điều quý giá nhất trên thế gian là có một mái nhà (house) và một mái ấm (home) để chúng ta có thể trở về bất cứ lúc nào và tìm được sự thông cảm, chỗ nghỉ ngơi, sự bình an và tình yêu thương. Điều này còn đúng gấp đôi đối với Chúa Giêsu vì Ngài không có gia đình riêng và không có một chỗ để dựa dẫm (Lc 9:58). Tại nhà Betania Ngài tìm được một chỗ như thế. Ở đó có ba người yêu thương, đùm bọc, và săn sóc Ngài ; và ở đó Ngài tìm được một chỗ để nghỉ ngơi sau những ngày căng thẳng mệt mỏi.

Không có món quà quý giá nào hơn khi người khác cho chúng ta một chỗ để đôi chân mệt mỏi nghỉ ngơi sau những dặm đường xa ; đó chính là món quà Chúa Giêsu được tặng tại nhà Betania, nơi Matta, Maria và Lazarô sống. Họ là những bạn thân của Ngài, những người hiểu rõ Ngài và là những người Ngài có thể tâm sự chia sẻ như người nhà. Chính vì thế khi Lazarô bị bệnh nặng, hai người chị ông đã gửi lời nhắn tới Chúa Giêsu và mời Ngài đến thăm. Nhưng khi tới nơi thì Lazarô đã ở trong mồ bốn ngày rồi. Và nhờ thế các môn đệ được chứng kiến phép lạ người chết bước ra khỏi mồ. Đó là bối cảnh của bài Phúc âm tuần này.

Trong Phúc âm đây là lần thứ ba Chúa làm cho người chết sống lại. Lần thứ nhất là lần Chúa cho con gái ông Jiaia, vừa chết trên giường bệnh sống lại bằng cách cầm tay cô bé và nói « Này bé, hãy chỗi dậy đi ! » (Lc 8, 49-56 ; Mc 5, 35-42 ; Mt 9, 23-26). Lần thứ hai là Chúa cho con trai của bà goá thành Nain sống lại đang khi được mang đi chôn bằng cách lại gần sớ vào quan tài và nói « Này anh thanh niên, tôi bảo anh : hãy chỗi dậy ». (Lc 7, 11-17). Và lần thứ ba là câu chuyện Phúc âm tuần này, Chúa cho Lazarô chôn bốn ngày trong mồ sống lại bằng cách đứng ở xa kêu lớn tiếng « Lazarô ! Hãy ra đây ! ».

Ba hoàn cảnh khác nhau và ba trạng thái chết khác nhau nên Chúa có ba thái độ khác nhau. Cô con gái ông Jiaia vừa mới chết còn đang nằm trên giường. Khi cho cô bé sống lại, ngài vào trong phòng cô bé và mỉm cười nói, « Cô bé không chết đâu, nó đang ngủ đấy ». Anh thanh niên con trai bà goá thành Nain thì đã chết lâu rồi và đang được mang đi chôn. Khi cho anh ta sống lại ngài nói với mẹ anh 'Đừng khóc nữa ». Còn ông Lazarô thì đã được chôn trong mộ bốn ngày rồi. Thân thể đã chường lên và bốc mùi . Thì chính « Chúa Giêsu khóc ».

Ba câu chuyện trên đây chẳng những nói về cái chết thể lý nhưng còn nói về cái chết tâm linh nữa. Ba trạng thái chết thể lý trên diễn tả ba trạng thái chết tâm linh. Khi còn trẻ như cô bé 12 tuổi, chúng ta chưa vướng mắc nhiều thói hư tật xấu và chưa có tội trọng nên nếu có lỡ phạm tội trọng thì tâm linh có chết cũng là chỉ mới chết thôi nên Chúa chỉ cần cầm tay nói khê « Hãy chỗi dậy đi ». Khi trở thành thanh niên là lúc các thói hư tật xấu triển nở nhiều và tội trọng cũng vướng mắc nhiều nên phần tâm linh cũng chết lâu nên Chúa phải sớ vào quan tài và nói lớn tiếng « Tôi nói với anh/chị, hãy chỗi dậy ». Còn trường hợp giống như của Lazarô là trường hợp tệ nhất, phần hồn đã bị chôn vùi trong bóng sự chết lâu ngày nên Chúa phải khóc và kêu lớn tiếng « Hãy ra đây ». Sau đó, Ngài còn truyền lệnh cho người ta cởi những mảnh vải và khăn liệm còn quấn quanh mình và che kín mắt mũi. Trong bản tiếng Anh họ dùng chữ 'habits' để nói về những vải liệm này. Mà như chúng ta đã biết chữ habit còn có nghĩa là thói quen nữa, mà thường là dùng để nói về những thói hư tật xấu (bad habits).

Khi chúng ta phạm tội chúng ta cũng ở trong ba trạng thái trên. Nhưng tệ nhất là trạng thái đời sống tâm linh chết đã lâu, linh hồn đã bốc mùi, làm Chúa phải khóc. Do đó tảng đá che mộ phần linh hồn chúng ta phải được lăn đi. Những thói hư tật xấu phải được cởi bỏ. Những định kiến hẹp hòi như tấm vải liệm che kín mắt nhìn phải được mở ra. Và Chúa phải kêu lớn tiếng mới có thể đánh thức chúng ta dậy từ trong cõi chết.

Chúng ta đang ở trong tuần cuối của Mùa Chay. Đa số chúng ta đã lãnh bí tích giải tội để dọn mình đón mừng Chúa Sống Lại. Nhưng một câu hỏi cần đặt ra cho chúng ta là chúng ta đã được sống lại như Lazarô chưa ? Chúng ta đã được cởi trói khỏi những tội cũ, những thói hư tật xấu chưa ? Hay sau khi xưng tội xong chúng ta lại vẫn bị những thói quen xấu trói chặt chúng ta lại, và linh hồn chúng ta vẫn không được sống lại hoàn toàn.

Xin Chúa Giêsu, Đấng đã cho những kẻ chết sống lại , cũng cho chúng ta biết chết đi cho con người cũ, cởi bỏ những thói hư tật xấu, để được sống lại với Ngài và được chung hưởng niềm hoan lạc của đời sống mới trong Mùa Phục Sinh năm nay.

Lm Nguyễn Mộng Huỳnh